

نوع و فراوانی گونه‌ای فیتوپلانکتون‌های استخرهای پرورش میگو گمیشان - جنوب شرق دریای خزر

آرزو ناعمی^۱، رحمان پاتیمار*^۲، محمد هرسیج^۳، سعید یلقی^۴

۱- گروه شیلات، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه گنبد کاووس، گنبد کاووس، ایران

۲- مرکز تحقیقات ذخایر آب‌زیان داخلی، گرگان، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۲/۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۷/۲۶

چکیده

علاوه بر آگاهی از میزان تولیدات اولیه و بررسی زنجیره‌های غذایی ترکیب و تراکم فیتوپلانکتون‌ها در استخرهای پرورش میگو به دلیل شناخت رژیم غذایی آبزیان و بالارفتن تولید در استخرها اهمیت زیادی دارند. به منظور فراهم نمودن اطلاعات جدید در مورد فیتوپلانکتون‌های استخرهای پرورش میگو، این مطالعه برای تعیین ترکیب گونه‌ای و فراوانی فیتوپلانکتون‌ها در استخرهای پرورش میگوی گمیشان (جنوب شرقی دریای خزر) در سه نقطه تعیین شده (نزدیک ورودی، میانی، نزدیک خروجی)، به صورت ماهانه طی دوره پرورش از اردیبهشت تا مهر ماه ۱۳۹۵ به اجرا درآمد. نمونه‌برداری با استفاده از بطری‌های یک لیتری در لایه‌های سطحی آب استخرها انجام شد. نتایج نشان داد که در مجموع ۲۳ جنس متعلق به ۶ شاخه از فیتوپلانکتون‌ها وجود دارند. جنس‌های غالب از جامعه فیتوپلانکتون‌ها شامل *Nitzschia* از باسیلاریوفیتا، *Pridinium* از دینوفیتا، *Aphanotece* و *Anabena* از سیانوفیتا و *Chlamydomonas* از کلروفیتا بودند. به طور کلی جنس‌های غالب شامل ۶۶ درصد کل فراوانی جامعه فیتوپلانکتون است. بالاترین تراکم متوسط در شاخه *Dinophyta* با ۵۰ درصد مشاهده شد و کم‌ترین آن شاخه‌های *Cryptophyta* و *Euglenophyta* با ۱ درصد کل فیتوپلانکتون‌ها بودند. بیش‌ترین و کم‌ترین فراوانی فیتوپلانکتون‌ها در استخرهای میانی مشاهده شدند.

کلمات کلیدی: فیتوپلانکتون، تراکم، پرورش میگو، گمیشان.

مقدمه

حیات در تمام اکوسیستم‌های آبی (شور و شیرین) از تولیدکنندگان آغاز شده و جانوران نیز به این تولیدکنندگان وابسته هستند. فیتوپلانکتون‌ها بزرگ‌ترین تولیدکنندگان اولیه در منابع آبی هستند که منبع مهم غذایی برای موجودات دیگر به شمار می‌آیند (اسماعیلی ساری، ۱۳۷۹). اطلاع از نوع و ترکیب جمعیت فیتوپلانکتونی این امکان را فراهم می‌نماید تا علاوه بر آگاهی از میزان تولیدات از پویایی جمعیت و چرخه‌ی زندگی آبریان نیز اطلاعاتی را کسب نماییم. بنابراین شناخت این موجودات در هر منبع آبی از این نظر از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (Ajuonu *et al.*, 2010; Sipaub-Tavares *et al.*, 2011). فیتوپلانکتون‌ها به عنوان یکی از اجزاء اولیه بیولوژیکی در انتقال انرژی به ارگانیزم‌های واقع در سطوح بالای زنجیره‌های انرژی در اکوسیستم‌های آبی مطرح می‌باشند (Saravanakumar *et al.*, 2008; Tiwari and Chauhan, 2006). فیتوپلانکتون‌ها در سطح آب به لحاظ سطح تروفی و تولید اولیه اهمیت دارند به عبارت دیگر ترکیب گونه‌ای فیتوپلانکتون‌ها از طریق توالی فصلی، تنوع زیستی و گونه‌های بیواندیکاتور و شاخص‌های زیستی با تروفی آب مرتبط می‌شوند (Bellinger and Sige, 2010). از سویی دیگر شناسایی و تعیین تراکم فیتوپلانکتون‌ها به همراه بررسی زنجیره‌های غذایی آبی به دلیل آگاهی از رژیم غذایی آبریان اهمیت بسیاری دارد (صلواتیان و همکاران، ۱۳۸۹). آن‌ها همچنین نقش مهمی را در چرخه مواد غذایی اکوسیستم‌های آبی که سبب کنترل بر رشد، ظرفیت تولیدمثل و خصوصیات جمعیت گروه‌های زیستی دیگر می‌شوند را ایفا می‌کنند (Gayateri *et al.*).

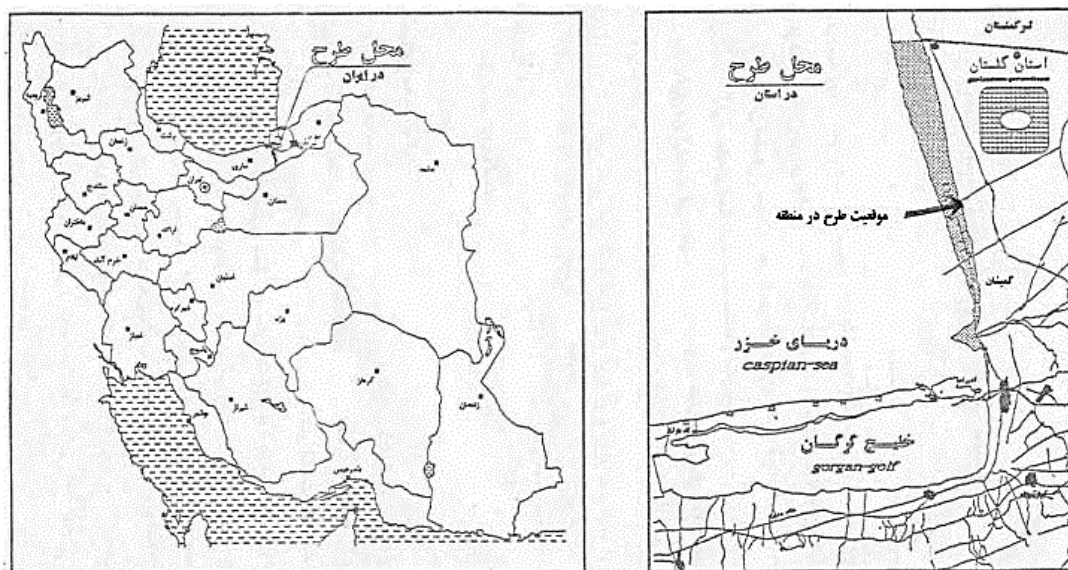
(2011). به دلیل ارزش بالای فیتوپلانکتون‌ها تاکنون مطالعات مختلفی در ایران و جهان انجام شده است، به عنوان مثال گنجیان و همکاران (۱۳۸۷) طی سال‌های ۸۳ و ۸۴ در آب‌های حوضه جنوبی دریای خزر مجموع ۱۶۳ گونه فیتوپلانکتون از پنج شاخه را شناسایی کردند که بیش‌ترین تنوع گونه‌ای ۴۳ درصد و تراکم ۴۷ درصد به شاخه باسیلاریوفیتا تعلق داشت. در مطالعات فیتوپلانکتونی سبک‌آرا و همکاران (۱۳۹۵) به منظور امکان سنجی آبرزی پروری در سد پامچی در شهرستان اردبیل در مجموع ۴ شاخه و ۳۲ جنس شناسایی شدند که بیشترین فراوانی را شاخه باسیلاریوفیتا داشت. قریب‌خانی و همکاران (۱۳۸۸) تنوع، تراکم و فراوانی فیتوپلانکتون‌های تالاب استیل آستارا را از بهار ۱۳۸۷ تا زمستان ۱۳۸۷ به مدت یک سال بررسی کردند، بررسی تغییرات فصلی نشان داد که در فصل تابستان ۱۰ شاخه و ۲۵ جنس و در فصل پاییز ۵ شاخه و ۱۰ جنس شناسایی شدند که به ترتیب بیش‌ترین و کم‌ترین تنوع فیتوپلانکتونی را دارا بودند. مطالعه ترکیب و فراوانی فیتوپلانکتون‌ها و زئوپلانکتون‌ها در استخرهای حاکی میگوی پاسفید دلواری بوشهر توسط بختیاری و همکاران (۱۳۹۱) نشان داد که جنس‌های غالب از جامعه‌ی فیتوپلانکتونی شامل *Naricula cosinodiscus*، *Nitschia Rhizo solenia*، *Pleuro sigma* از دیاتوم‌ها، جنس‌های *Peridinium* و *Ceratium* از دینوفلاژلاته‌ها، جنس *Osillatoria* از سیانوفیتا و جنس *Nannochloropsis* از کلروفیتا بودند. در بررسی فراوانی و تنوع زیستی جامعه فیتوپلانکتونی استخرهای پرورش ماهی که توسط کمالی و همکاران (۱۳۹۲) انجام شد، در مجموع ۷ خانواده و ۳۹ جنس از فیتوپلانکتون‌ها شناسایی شدند که از این میان ۱۸ جنس

به خانواده کلروفیتا، ۱۰ جنس به خانواده سیانوفیتا، ۶ جنس به خانواده باسیلاریوفیتا، ۲ جنس به خانواده اوگلنوفیتا، یک جنس به خانواده دینوفیتا و یک جنس به خانواده کریزوفیتا متعلق بودند. طی مطالعاتی که باقری و همکاران (۱۳۹۴) بر روی فیتوپلانکتون‌ها و تغییرات مواد مغذی در دریای خزر (منطقه گیلان) در طول سال‌های ۲۰۰۳-۲۰۰۴ داشتند، ۷۵ گونه فیتوپلانکتون مشخص شدند که دیاتومه‌ها بیش‌ترین فراوانی را داشتند. Naz و Turkman (۲۰۰۵) توزیع فصلی ارگانسیم‌های فیتوپلانکتونی در دریاچه گولباسی (GOLBASI) را بررسی کردند که ۲۴ گونه متعلق به شاخه باسیلاریوفیتا، ۲ گونه به شاخه پروفیتا، ۲ گونه به شاخه کلروفیتا، ۲ گونه به شاخه سیانوفیتا و یک گونه به شاخه کریزوفیتا تعلق داشتند. ترکیب گونه‌ای و توالی فصلی فیتوپلانکتون‌ها در دریاچه کاستوریا (یونان) در طول دوره نوامبر ۱۹۹۸ تا اکتبر ۱۹۹۹ توسط Moustaka (۲۰۰۷) مورد بررسی قرار گرفت در مجموع ۶۷ گونه شناخته شدند که سیانوباکتری‌ها غالب بودند. بر اساس مطالعاتی که توسط Babu و همکاران

(۲۰۱۳) بر روی تنوع فیتوپلانکتون‌ها در آبی‌پروری و آب‌های مجاور تالاب در ایستگاه‌های مختلف سواحل جنوب شرقی هند صورت گرفته ۱۰۱ گونه فیتوپلانکتون ثبت شد که ۷۶ گونه متعلق به دیاتوم‌ها، ۱۷ گونه دینوفلاژله‌ها، ۵ گونه سیانوفیتا، ۲ گونه کلروفیتا و یک گونه سیکلوفلاژلاتا می‌باشد. در استخرهای پرورشی میگو بخصوص در استخرهای پرورش میگوی گمیشان از نوع و ترکیب جمعیت فیتوپلانکتون‌ها در هنگام ذخیره سازی پست لارو اطلاعات چندانی در دسترس نیست، لذا با توجه به اهمیت موضوع، در تحقیق حاضر سعی شده است تا ترکیب گونه‌ای فیتوپلانکتون‌های مجتمع میگوی گمیشان در طی دوره ۶ ماهه، در سال ۱۳۹۵ بررسی گردد.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر در طی ماه‌های پرورش در استخرهای خاکی مجتمع پرورش میگوی گمیشان واقع در فاصله ۱۷ کیلومتری شمال شهر گمیشان و در جنوب شرقی دریای خزر صورت گرفت (شکل ۱).

شکل ۱: موقعیت مکانی مجتمع پرورش میگوی گمیشان

بزرگ‌نمایی $\times 40$ شناسایی فیتوپلانکتون‌ها صورت گرفت. مقایسه فراوانی شاخه‌های فیتوپلانکتون بین ماه‌ها و ایستگاه‌ها در هر ماه از طریق آزمون کای اسکور (X^2) نشان داده شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها و رسم نمودارها در نرم‌افزار Excell و SPSS انجام شد.

نتایج

در نتیجه بررسی‌های جامعه‌ی فیتوپلانکتونی در این تحقیق به‌طور کلی از ۶ استخر مورد بررسی ۲۳ جنس شناسایی شد که متعلق به ۶ شاخه می‌باشد. ۸ جنس به شاخه‌ی Bacillariophyta، ۶ جنس به شاخه‌ی Cyanophyta، ۵ جنس به شاخه‌ی Chlorophyta، ۲ جنس به شاخه‌ی Dinophyta، ۱ جنس به شاخه‌ی Cryptophyta و ۱ جنس به شاخه‌ی Euglenophyta تعلق گرفت (جدول ۱).

میانگین تراکم ماهانه فیتوپلانکتون‌های استخرهای مورد مطالعه را در شکل‌های ۲ تا ۷ مشاهده می‌کنید، در خرداد ماه میزان تراکم جوامع فیتوپلانکتونی افزایش یافته و به تدریج با رسیدن به پایان مرحله پرورش در مهر ماه تراکم جوامع فیتوپلانکتونی کم شده است. در مجموع استخر D با $16/01$ دارای بالاترین و استخر E دارای کم‌ترین مقدار میانگین تراکم نهایی بودند (شکل ۸). همچنین درصد فراوانی شاخه‌های مختلف فیتوپلانکتونی به ترتیب ۲۰، ۱۷، ۱۲، ۵۰ و ۱ برای شاخه‌های Cyanophyta، Chlorophyta، Bacillariophyta، Cryptophyta و Euglenophyta بود (شکل ۹).

از لحاظ درصد غالیبت کل جنس Chlamydomonas با ۶۳ درصد جنس غالب شاخه Chlorophyta را تشکیل داده بود. همچنین

تعداد ۶ استخر (استخرهای ۱۲-۹-۸-۵-۴-۱) هر کدام به مساحت ۱ هکتار با عمق $1/5$ متر در این تحقیق بررسی شد.

نمونه‌برداری از آب استخرها به صورت ماهانه (اردیبهشت تا مهر) از سه ایستگاه در هر استخر به صورت مستقیم نزدیک ورودی، میانی و نزدیک خروجی انجام گرفت. از هر استخر سه لیتر آب با استفاده از بطری‌های شیشه‌ای تیره از لایه‌های سطحی آب (۵۰-۳۰ سانتی متری) جمع‌آوری شد (نصراله زاده ساروی و همکاران، ۱۳۹۲) و از مجموع این سه ایستگاه یک نمونه شاخص به حجم یک لیتر تهیه شد و بلافاصله بوسیله ۵۰ میلی لیتر فرمالین خنثی به ازای هر لیتر آب فیکس شدند. سپس نمونه‌ها جهت آماده‌سازی به آزمایشگاه منتقل و در دمای ثابت آزمایشگاه در مکان تاریک به مدت ۱۴-۱۰ روز نگه‌داری شدند تا کاملاً رسوب نمایند. سپس مقدار ۷۰۰ سی‌سی از نمونه‌ی فیکس شده از قسمت بالایی آن سیفون شده و ۳۰۰ سی‌سی باقی‌مانده به ظروف ۱۰ و ۵۰ میلی‌لیتری منتقل و به مدت ۵ دقیقه در ۳۰۰۰ دور سانتریفیوژ شدند و به حجم نهایی ۳۰ سی‌سی رسانده شد.

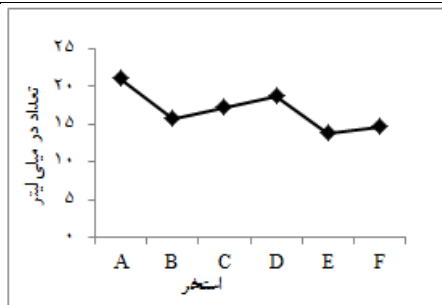
برای شناسایی فیتوپلانکتون‌ها مقدار معینی از نمونه روی لام سجویک اضافه شد و زیر میکروسکوپ تمام میدان‌های دید برای شناسایی فیتوپلانکتون‌ها مشاهده گردید و هر ارگانسمی را که فیتوپلانکتون بود با استفاده از کلیدهای شناسایی مصور مختلف از جمله اسماعیلی ساری (۱۳۷۹)، Boney (۱۹۸۸)، Bellinger و Sigeo (۲۰۱۰، ۲۰۱۵)، Hillary Belcher و Erica Soleil (۱۹۷۶) و کلیدهای شناسایی موجود در مرکز تحقیقات شیلات مورد بررسی قرار گرفته و شناسایی شد. به وسیله میکروسکوپ اینورت و میکروسکوپ نوری با

فیتوپلانکتونی را به خود اختصاص دادند (شکل ۱۰). مقایسه فراوانی برای همه‌ی شاخه‌های فیتوپلانکتون بین تمام ماه‌ها از طریق آزمون کای اسکور نشان داد که بین شاخه‌ها اختلاف معنی دار وجود دارد ($P < 0.05$) (جدول ۲). هم‌چنین در مقایسه فراوانی فیتوپلانکتون برای همه‌ی شاخه‌های بین ایستگاه‌ها در هر ماه از طریق آزمون کای اسکور نشان داد که اختلاف معنی دار بین شاخه‌ها وجود داشت ($P < 0.05$) (جدول ۳).

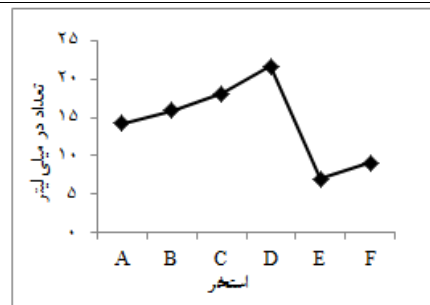
جنس‌های *Anabena* و *Aphanotece* با ۳۴ درصد غالبترین جنس‌های شاخه *Cyanophyta* بودند. جنس *Nitzschia* از شاخه *Bacillariophyta* با ۳۷ درصد جزو جنس‌های غالب بود. در شاخه *Dinophyta* جنس غالب را *Pridinium* با ۹۶ درصد تشکیل داده بود. به طور کلی از مجموع ۲۳ جنس مورد شناسایی تعداد ۵ جنس از جنس‌های غالب در بین ۴ شاخه نسبت به جنس‌های شاخه‌های دیگر حدود ۶۶ درصد تراکم

جدول ۱: جنس‌های فیتوپلانکتونی شناسایی شده در استخرهای پرورش میگوی گمیشان-۱۳۹۵

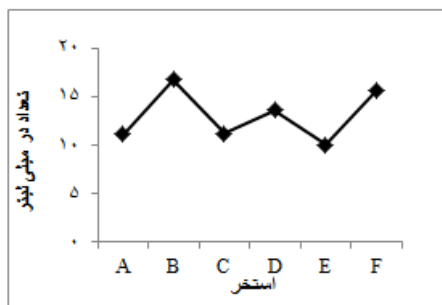
Chlorophyta	Cyanophyta	Bacillariophyta	Dinophyta	Cryptophyta	Euglenophyta
<i>Ankistrodesmus</i>	<i>Aphanotece</i>	<i>Cyclotella</i>	<i>Pridinium</i>	<i>Cryptomonas</i>	<i>Euglena</i>
<i>Chlamydomonas</i>	<i>Anabena</i>	<i>Cymbella</i>	<i>Ceratium</i>		
<i>Oocystis</i>	<i>Lyngbya</i>	<i>Chetoceros</i>			
<i>Senadesmus</i>	<i>Ocellularia</i>	<i>Fragillaria</i>			
<i>Tetradron</i>	<i>Raphidiopsis</i>	<i>Gyrosigma</i>			
	<i>Spirulina</i>	<i>Nitzschia</i>			
		<i>Navicula</i>			
		<i>Surirella</i>			

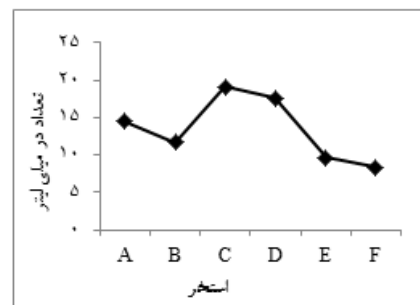
شکل ۳- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در خرداد ماه

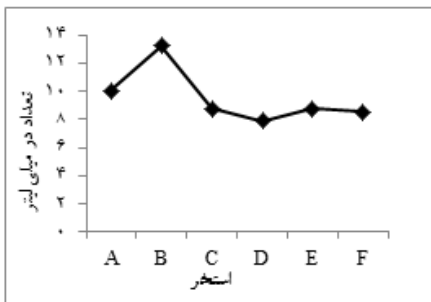
شکل ۲- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در اردیبهشت ماه

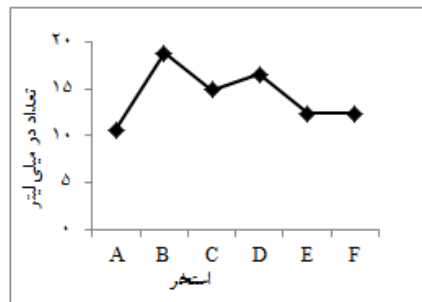
شکل ۵- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در مرداد ماه

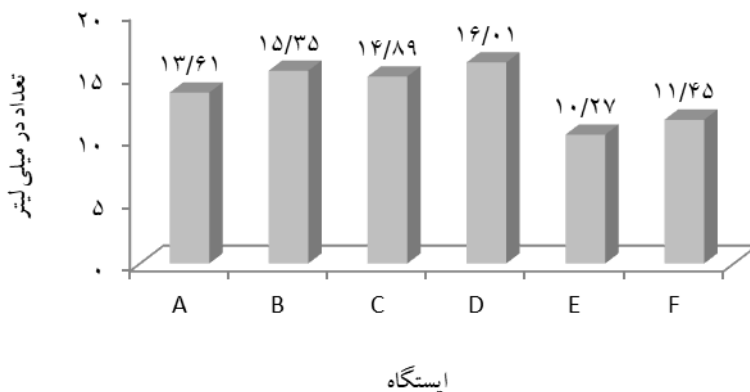
شکل ۴- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در تیر ماه

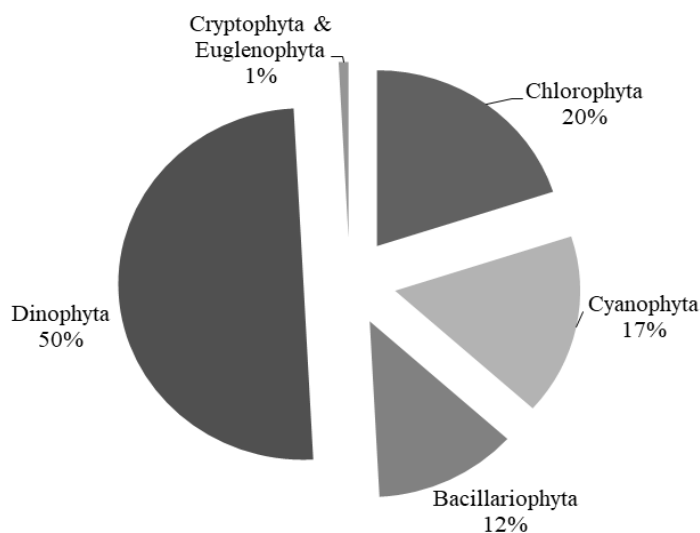
شکل ۷- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در مهر ماه

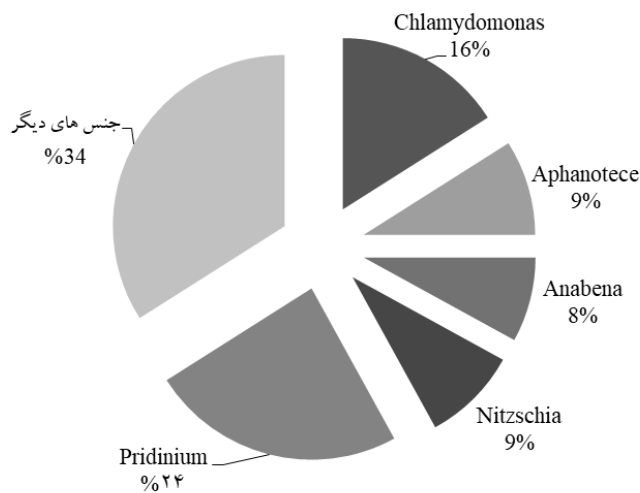
شکل ۶- تراکم جوامع فیتوپلانکتونی استخرها در شهریور ماه

شکل ۸- میانگین تراکم نهایی جوامع فیتوپلانکتونی در استخرهای مورد بررسی

شکل ۹- نمودار فراوانی درصد شاخه‌های مختلف فیتوپلانکتونی استخرهای مجتمع پرورش میگوی گمیشان

شکل ۱۰- نمودار فراوانی جنس‌های غالب فیتوپلانکتونی استخرهای مجتمع پرورش میگوی گمیشان

جدول ۲- تغییرات بین شاخه‌های فیتوپلانکتون موجود بین ماه‌ها

	Cyanophyta	Chlorophyta	Bacillariophyta	Dinophyta	Cryptophyta	Euglenophyta
Chi-squar	۱/۶۵۵	۴/۳۸۳	۴/۵۵۳	۷/۳۷۱	۱/۹۴۳	۱/۱۶۵
df	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵
sig

جدول ۳- تغییرات بین شاخه‌های فیتوپلانکتون موجود بین ایستگاه‌ها در هر ماه

	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر
Chi-square	۷/۷۰۳	۷/۷۱	۸/۴۶۶	۸/۶۰۵	۹/۹۹۱	۴/۷۶۴
df	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵	۳۵
sig

بحث

تراکم Dinophyta از دیگر جوامع فیتوپلانکتونی استخرهای پرورش میگو بیشتر است ولی از لحاظ تنوع زیستی شاخه Bacillariophyta بیشترین تنوع را دارد. تراکم فیتوپلانکتون‌ها در ماه‌های اول بالا و بانزدیک شدن به فصل برداشت کاهش یافت. همچنین استخر D

در این پژوهش ۲۳ جنس از ۶ شاخه ی فیتوپلانکتون‌ها شناسایی شدند هم‌چنین با بررسی که بر روی جوامع فیتوپلانکتونی در استخرهای مجتمع پرورش میگوی گمیشان انجام شد مشخص گردید که

دارای بیشترین تراکم و استخر E کمترین تراکم فیتوپلانکتونی را دارد. با توجه به پژوهش‌های صورت گرفته چوبیان و همکاران (۱۳۸۴) تعداد ۲۲ جنس از کارگاه یوسف پور و ۲۱ جنس از کارگاه شهید بهشتی از ۵ شاخه کلروفیتا، سیانوفیتا، کریزوفیتا، کریپتوفیتا و اگلنوفیتا گزارش نمودند که در بیش‌تر نمونه‌های موردبررسی جنس *Schroederia* از شاخه کلروفیتا گروه غالب را تشکیل می‌داد. Sen و Sonmez (۲۰۰۶) با مطالعه خود در مجموع ۹۳ جنس معرفی نمودند که ۶۴ جنس آن‌ها متعلق به شاخه باسیلاریوفیتا، ۱۴ جنس مربوط به شاخه کلروفیتا، ۹ جنس متعلق به شاخه سیانوفیتا و ۶ جنس متعلق به خانواده اوگلنوفیتا بود. سبک آرا و مکارمی (۱۳۹۲) نیز در مطالعات فیتوپلانکتونی خود در دریاچه سد ارس ۴ شاخه و ۴۱ جنس شناسایی کردند که غالبیت با شاخه باسیلاریوفیتا می‌باشد که هر دو مطالعه با نتایج تحقیق حاضر که از لحاظ تنوع زیستی شاخه باسیلاریوفیتا غالب بود یکسان می‌باشد. سراجی در سال ۱۳۷۹ در بررسی بر روی فیتوپلانکتون‌های منطقه بندرعباس گزارش کرد که تراکم فیتوپلانکتون‌ها در ماه‌های خنک سال بیشتر از ماه‌های گرم سال است که نتایج پژوهش حاضر تراکم فیتوپلانکتون‌ها را در ماه‌های گرم سال بیش‌تر از ماه‌های خنک سال نشان می‌دهد. اختلاف‌های موجود بین نتایج این پژوهش با نتایج سایر پژوهشگران می‌تواند در نوع، سن و تراکم ذخیره‌سازی گونه‌های پرورشی، اقلیم منطقه، فصل‌های مختلف پرورش، سن استخرها، بیوماس ماکروفیت‌ها در استخرها، مدیریت کود دهی، نوع خاک بستر، منبع تأمین آب و سایر رابطه‌های ناشناخته باشد (Soon park and Wung shin, 2007). مطالعاتی که مخلوق و همکاران (۱۳۹۰) انجام دادند،

نشان داد که گونه‌های جدید به دلیل توانایی شکوفا شدن، تولید سم و نیز مواد شیمیایی دارای خاصیت آلوپاتی بر روی اکولوژی و اقتصاد منطقه و نیز سلامت انسان، اثرات منفی می‌گذارند؛ بنابراین شناسایی و برآورد جمعیت و گستردگی مکانی این گونه‌ها در منطقه مورد مطالعه ضروری می‌باشد. تغییرات فصلی فیتوپلانکتون‌ها در تالاب ساحلی وابسته به دریای مدیترانه توسط Bec و همکاران (۲۰۰۵) از فوریه ۱۹۹۹ تا ژانویه ۲۰۰۰ مورد بررسی قرار گرفت و نتایج بررسی نشان داد که در طول ماه‌های مختلف نوسانات مواد مغذی وجود داشته که در تراکم فیتوپلانکتون‌ها تأثیرگذار بوده است. به این صورت که بیش‌ترین تعداد در ماه آوریل و ژانویه و کم‌ترین تعداد را در ماه‌های می رؤیت کردند. جنس‌های شاخه *Dinophyta* بر اساس ساختار و نحوه حرکت خود به گونه‌ای در لایه های آب قرار می‌گیرند که بتوانند در تمام مناطقی که نور نفوذ کرده غنی از مواد مغذی هستند قرار گرفته و از آن استفاده نمایند (Carter *et al.*, 2005). دیاتومه‌ها در آب‌های سرد زندگی می‌کنند و در زمستان به حداکثر تعداد خود می‌رسند در حالی که دیاتوم‌های دیگر در آب‌های گرمسیری زندگی می‌کنند دیاتومه‌ها در مقایسه با شاخه‌های دیگر فیتوپلانکتون بیش‌ترین رشد را در فصول مختلف دارند و هم‌چنین دارای بیش‌ترین تراکم نیز هستند (Ganjian and Makhlough, 2003; Ganjian *et al.*, 2004). Cyanophyta بیشتر در آب‌های گرم و غنی از مواد مغذی یافت می‌شوند و در آب‌های سرد بین رسوبات رفته و تکثیر نمی‌شوند (مشائی، ۱۳۸۵). قدرت رقابتی شاخه باسیلاریوفیتا نسبت به دینوفیتاها بیش‌تر می‌باشد و با افزایش شدت نور و دما بیش‌تر می‌شود هم‌چنین از نظر اقتصادی دیاتومه‌ها

بررسی کلی، حضور فیتوپلانکتون‌های مفید و بالابردن میزان آن‌ها در استخرهای پرورش میگو در رشد و بقا پست لاروها و افزایش میزان تولید در استخرها می‌تواند مفید واقع شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از سرکار خانم دکتر علی اکبریان، جناب آقای مهندس مختوم، جناب آقای مهندس پورصوفی، جناب آقای شافعی به لحاظ همکاری‌های ارزنده تشکر و قدردانی به عمل می‌آید.

منابع

۱. اسماعیلی ساری، ع.، ۱۳۷۹. باکتری‌ها، جلبک‌ها و بی‌مهرگان آب شیرین. موسسه تحقیقات شیلات ایران، مدیریت اطلاعات علمی. ۵۱۶ صفحه.
۲. بختیاری، ن.، فرهادیان، ا.، محبوبی صوفیانی، ن. و محمدی، م.، ۱۳۹۱. بررسی ترکیب و فراوانی فیتوپلانکتون‌ها و زئوپلانکتون‌های استخرهای خاکی پرورش میگوی پاسفید (*Litopenaeus vannami*). مجله منابع طبیعی ایران، نشریه شیلات. ۲۶۹-۲۵۷: (۳)۶۵.
۳. چوبیان، ف.، نیکوئیان، ع.ر.، روفچائی، ر.، ارشد، ع.، صادقی راد، م.، حدادی مقدم، ک. و پژند، ذ.، ۱۳۸۴. مقایسه فراوانی پلانکتون‌ها و کفزیان کارگاه‌های پرورش تاس ماهیان و بررسی نقش آن‌ها در ضریب چاقی بچه ماهیان. مجله علمی شیلات ایران، ۴(۱): ۵۱-۶۴۱.
۴. سبک‌آرا، ج. و مکارمی، م.، ۱۳۹۲. پراکنش و فراوانی پلانکتونی و نقش آنها در پرورش ماهی در

مهم‌ترین فیتوپلانکتون‌ها برای تغذیه آبزیان هستند (عبدل زاده و همکاران، ۱۳۸۸). در بیش‌تر مطالعات صورت گرفته توسط محققان یکی از شاخه‌های کلروفیتا، سیانوفیتا و باسیلاریوفیتا غالب بودند. در میان انواع زیاد فیتوپلانکتون‌ها هر کدام در یک سری شرایط مطلوب خود افزایش می‌یابند و آن‌هایی که نمی‌توانند با شرایط موجود برای این گونه رقابت کنند کاهش جمعیت خواهند داشت. وقتی چند گونه با هم افزایش جمعیت نشان می‌دهند نشان دهنده این است که نیازهای مشابهی دارند (قریب خانی و همکاران، ۱۳۸۸). عوامل مختلفی هم چون فیتوپلانکتون‌ها و جوامع دیگر پلانکتونی، پتانسیل رشد ژنتیکی، روش پرورش، فاکتورهای زیست محیطی و مواد مغذی در رشد آبزیان تاثیر دارند (Ponce-Palafox *et al.*, 2010). افزایش تراکم فیتوپلانکتون‌ها در ابتدای دوره پرورش ممکن است به دلایل مختلف مثل کوددهی، نور و دمای مناسب که به صورت مستقیم و غیرمستقیم که رشد و تکثیر فیتوپلانکتون‌ها را تشدید می‌کند باشد و کم شدن تراکم در ماه آخر در طی دوره پرورش می‌تواند به دلیل افزایش تراکم میگو، کم شدن مواد مغذی برای تغذیه فیتوپلانکتون‌ها و نوسانات شرایط محیطی و غیره باشد. هم‌چنین کم بودن یک گونه مفید برای میگو در داخل آب می‌تواند در اثر تغذیه میگو از آن نیز باشد. روش‌های مدیریتی از قبیل تراکم ذخیره‌سازی، کوددهی، غذادهی در استخرهای پرورش میگو و هم‌چنین به دلیل عمق کم استخرهای پرورشی میگو، میزان مواد مغذی در استخر بالا رفته و در نتیجه باعث افزایش فیتوپلانکتون‌ها در استخرها می‌شود بنابراین استخرهای مجتمع پرورش میگوی گمیشان نسبت به منابع آبی دیگر از نظر تنوع زیستی مقدار بالایی را دارند. در

۱۱. گنجیان، ع.، مزنا، ن.، خیرون، ی.، فضل‌ی، ح.، فارابی، س.م.، روحی، ا.، مکرمی، ع.و. و لاریمی، ا.ز.، ۱۳۸۷. تأثیر شانه‌دار *Mnemiopsis leidyi* بر روی ساختار جمعیتی فیتوپلانکتون حوضه جنوبی دریای خزر. مجله شیلات دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزاد شهر. ۵(۲): ۲۹-۳۸.
۱۲. مخلوق، آ.، نصراله زاده ساروی، ح.، پورغلام، ر. و رحمتی، ر.، ۱۳۹۰. معرفی گونه‌های سمی و مضر جدید فیتوپلانکتون در آب‌های سواحل ایرانی حوضه جنوبی دریای خزر. مجله علوم زیستی، ۵(۲): ۷۷-۹۳.
۱۳. مشائی، ن.، ۱۳۸۵. بررسی پراکنش و فراوانی پلانکتون‌های گیاهی خور باهوکلات. مجله پژوهش و سازندگی (امور دام و آبزیان)، ۷۰: ۷-۱۵-۲۲.
۱۴. نصراله زاده ساروی، ح.، مخلوق، آ.، واحدی، ف.، نصراله تبار، ع. و علوم‌ی، ی.، ۱۳۹۲. بررسی مطالعه نسبت‌های استوکیومتر ماکرونوترینت در محدودیت رشد فیتوپلانکتون در سواحل ایران حوضه جنوبی دریای خزر. مجله زیست‌شناسی دریا دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، ۱۷(۵): ۷۱-۸۶.
15. Ajuonu, N., Ukaonu, S.U., Oluwajoba, E.O., Mbawuike, B.E., Williams, A.B. & Myade, E.F., 2011. The abundance and distribution of plankton species in the bonny estuary, Nigeria, 154: 177-19.
16. Babu, A., Varadharajan, D., Vengadeshperumal, N., Thilagavathi, B., Manikandarajan, T., Sampathkumar, P. & Balasubramanian, T., 2013. Diversity of phytoplankton in different stations from Muthupettai, south-east coast of India. J. Marine Sci Res Dev 3:3.
17. Bellinger, E. G. and D. C. Sigeo., 2010. Freshwater Algae: Identification and Use as Bioindicators. John Wiley & Sons Ltd, 271 p.
- دریاچه سد ارس. مجله توسعه آبی پروری. ۷(۲): ۴۱-۵۹.
۵. سبک‌آرا، ج.، مکارمی، م.، ولی‌پور، ع.ر.، ۱۳۹۵. جوامع پلانکتونی پایاب سد یامچی به منظور امکان‌سنجی آبی پروری در شهرستان اردبیل. مجله توسعه آبی پروری، ۱۰(۱): ۷۱-۸۹.
۶. سراجی، ف.، ۱۳۷۹. تراکم و تنوع جمعیت پلانکتونی در مناطق شرقی و مرکزی و غربی بندرعباس. مجله علمی شیلات ایران، ۴۵(۱): ۱۵-۲۶.
۷. صلواتیان، س.م.، عبدالله پوربی‌ریا، ح.، نظامی بلوچی، ش.، مکارمی، م. و پورغلامی مقدم، ا.، ۱۳۸۹. ترکیب گونه‌ای و تراکم فیتوپلانکتونی در دریاچه پشت سد لار. مجله اکویولوژی تالابف ۲(۳): ۲۶-۳۸.
۸. عبدل‌زاده، ا.، رمضان نژاد قادی، ر.و. و صادقی پور، ح.ر.، ۱۳۸۸. مقدمه‌ای بر جلبک‌ها، قارچ‌ها و گل‌سنگ‌ها (تالوفیت‌ها). دانشگاه گلستان. گرگان. ۴۵۷ صفحه.
۹. قریب‌خانی، م.، تاتینا، م.، رمضانپور، ز. و چوبیان، ف.، ۱۳۸۸. بررسی تنوع، تراکم و فراوانی فیتوپلانکتون‌های تالاب استیل آستارا. مجله شیلات دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر. ۳(۴): ۱-۱۵.
۱۰. کمالی، م.، ۱۳۹۲. فراوانی و تنوع زیستی فیتوپلانکتون‌های استخرهای پرورش ماهیان گرمابی. مجله شیلات دانشگاه آزاد اسلامی واحد آزادشهر. سال هشتم. شماره دوم، تابستان، ص ۱۹-۲۸.

- Redekei, *Microcystis aeruginosa* and *cylindrospermopsis raciborskii*. *Hydrobiologia*. January. 2007. 575: 129-140.
25. Naz, M., and Turkman, M., 2005. Phytoplankton Biomass and Species Composition of Lake Golbasi (Hatay-Turkey). *Turkish Journal of Biology*, 29: 49-56.
26. Saravanakumar, A., J. SeshSerebiah, G. A. Thivakaran and M. Rajkumar., 2008. Benthic macrofaunal assemblage in algal communities from four lakes of different trophic state. *Arch. Hydrobiol.* 488.
27. Sipaúba-Tavares, L.H., Donadon, A.R.V. & Milan, R.N., 2011. Water quality and plankton populations in an earthen polyculture pond. *Brazil. J. Biol.* 71 (4): 845-855.
28. Sen, B. & Sonmez, F., 2006. A study on the algae in fish ponds and their seasonal variations. *International Journal of Science and Technology*, 1: 25-33.
29. Soon Park, K., and Wung Shin, H., 2007. Studies on phyto and zooplankton composition and its relation to fish productivity in a west coast fish pond ecosystem. *J. Environ. Biol.* 28 (2): 415-422..
30. Tiwari, A. and S. V. S. Chauhan., 2006. Seasonal phytoplanktonic diversity of Kitham Lake. *Journal of nvironmental Biology*, 29(2): 233-236.
18. Bec, B., Husseini-Ratrema, J., Collos, Y., Souchu, P. & Vaquer, A., 2005. Phytoplankton seasonal dynamics in a Mediterranean coastal lagoon: emphasis on the Pico eukaryote community. *J. Plan. Re.* 27(9): 881-894.
19. Boney, A.D., 1989. *Phytoplankton*. Edward annoid. British library cataloguing publication data, 118 p.
20. Carter, C.M., Ross, A.H., Schiel, Howard-Williams, C. & Hayden, B., 2005. In situmicrocosm experiment on the influence of nitrate and light on phytoplankton community composition, National Institute of water and Atmospheric Research Ltd., New Zealand. pp.1-13.
21. Ganjian, A., & Makhlogh A., 2003a. Distribution the dominant groups of phytoplankton (Chrysophyta and pyrrophyta) in the southern part of the Caspian Sea. *Iranian FisheriesScientific Journal*, 12(1): 103-116.
22. Ganjian, A., Fazli, H., Mokhlogh, A. & Kiyhansani, A., 2004. The distribution survey of phytoplankton in the southern part of CaspianSea, *Environmental Sciences*, 1 (4): 65-72.
23. Gayatheri, N., Rajashekhar, M., Kaneez, F., Vijaykumar, K., Rat, A., & Mahesh, B., 2011. Hydrochemistry and Plankton Diversity of Tungabhadra Reservoir Bellary District, Karnataka. *Internationa Journal of Zoological Reseach*, 1(1): 1-7.
24. Moustaka-Gouni, M., 2007. Phytoplankton species succession in a shallow Miditerranean lake (L, kastario, Greece): steady-state dominance of limnotherix